

ПІСЛЯ ВСІХ ПОДІЙ ПЕЧАЛИТЬСЯ САД

Схоронив Христа

Е. Проскурякова

Т. Квартальнова

1. Піс_ля всіх по_дій пе_ча_лить_ся сад, там не_дав_но по_хо_
2. І зда_еть_ся ба_га_тьом в на_ші дні, що во_ни са_мі сто_
3. Та Хрис_та не втри_мав Йо_си_пів сад, міс_цем спо_ко_ю для

_ва_ли Хрис_та. І де_ре_ва там жур_ли_во шум_
_я_ли в юр_бі без_сер_деч_ній, і грі_хов_ній, і
Ньо_го не став. Хто шу_ка_є до спа_сін_ня пу_

_лять, не_бо сі_ре о_гор_ну_ла пі_тьма. 1, 2. Зви_ну_
злій, що хо_ті_ла прав_ду стер_ти з зем_лі.
_ті, не зна_йти Хрис_та в са_ду, не зна_йти. 3. Він вос_

_ва_чен_ням був на_пис: "Це Цар!" В ба_га_тьох бо_лять ще до_сі сер_
_крес, наш Від_ку_питель і Цар. Хай по_кло_нять_ся Йо_му всі сер_

_ця. Це то_му, що у без_ра_діс_ний час
_ця. Сла_ва Гос_по_ду, що в скорб_ний той час

1,2. кров Хрис_та на зем_лю цю про_ли_лись.
3. кров Йо_го за_ра_ди нас про_ли_лась. Кров Хрис_

_та ли_лась, кров Хрис_та ли_лась...